

отъ него Търговска банка въ качеството му главенъ директоръ на сѣщата е финансиралъ организацията на Фернандъ Деклозиеръ;

23. Че сѣщиятъ подсѣдимъ въ сѣщото си качество е превишилъ даденитѣ му въ управлението на Търговската банка права, като прикривалъ действителнитѣ банкови операции по тия преводи на суми чрезъ фиктивни сдѣлки и симулативни операции и пера;

24. Че сѣщиятъ подсѣдимъ, при извършване деянието, описано въ пунктъ 32 а) по-горе въ отдѣла „призна за доказано“, е знаялъ или е допускалъ враждебния характеръ на действията на държавитѣ отъ Съглашението, описани въ пунктове 1 и 2 по-горе въ отдѣла „призна за доказано“;

25. Че сѣщиятъ подсѣдимъ презъ времето отъ 15 августъ до 8 октомврий 1915 г. е взелъ участие въ закупването хранитѣ на България отъ страна на Фернандъ Деклозиеръ като агентъ на държавитѣ отъ Съглашението;

26. Че сѣщиятъ подсѣдимъ следъ обявяването на мобилизацията се е съгласилъ съ Фернандъ Деклозиеръ да приеме и е приелъ отъ името на Българската търговска банка фактическото управление на представляваната отъ Фернандъ Деклозиеръ организация;

27. Че подсѣдимиятъ Георги Кости Мавромати, директоръ на софийския клонъ на Българската търговска банка, въ това си качество е служилъ за помагачъ на обвиняемитѣ Георги Губидѣльниковъ и Иванъ Буровъ, като вършилъ всички възложени му отъ тѣхъ по работитѣ и сдѣлките на Деклозиеръ порѣчки, а именно: да подпише и изпрати писмата и телеграмитѣ до Креди Лионе и Вестминстеръ Банкъ, да открие и води смѣтката на Деклозиеръ въ Търговската банка по начинъ да се укриятъ истинскитѣ операции по финансиране на неговото предприятие, като оперира въ тая смѣтка съ фиктивни и фалшиви камбиални операции и фиктивни счетоводни пера и партиди — съ партидата „храни за изплащане“ и съ пера относително закупването на храни отъ страна на Деклозиеръ и Търговската банка;

28. Че подсѣдимиятъ Мариусъ Боджети при извършване на горнитѣ действия е знаялъ за престѣпния характеръ на устроената отъ Фернандъ Деклозиеръ организация и е водилъ книгата при явно нетърговски, несчетоводни условия, които сѣ издавали политическия и подкупенъ характеръ на предприятието, като поддържалъ сношения съ агентитѣ на Фернандъ Деклозиеръ при очевидността, че това сѣ политически агенти и при знанието, че тѣ сѣ ангижирани само като агенти на обвиняемия Геннадиевъ, а не сѣ огледъ на тѣхнитѣ търговски качества;